

sosiálarin

telf. 14720. 11820
box 76, 3800 Tórshavn
p/f sosiálarin
Útgevri:
Fyrirtaks-
og blaðstjóri:
Blaðmenn: Tórfinn Smith (ábyrgd)
Hogni Djurhuus
Jóhann Mortensen
Jan Müller
Lýsingar: Arne Thomsen
Uppseting: Sosiálarin
Prent: Dimmalætting

Borgarlig Samgonga

VALIÐ ER AV, og fyri javnaðarfloksins viðkomandi má sigast, at úrslitið ikki gjørdist tað vit høvdu vóna og væntað. Í atkvøðutali helt flokkurin støðuna, men hevði eina prosentvísa afturgongd og misti ein tingmann.

BORGARLIGU flokkarnir finga harafturimóti ein tingmann afturat, og er tí nú alt sum talar fyri eini borgarligu samgongu. Undan valinum bað javnaðarflokkurin um styrk til framhaldandi at standa fyri einum framtakshugaðum politikki, men fekk henda áheitan floksins ikki góða undirtøku.

HINVEGIN segði javnaðarflokkurin frá, at um hann ikki fekk nóg góða undirtøku, var vandi fyri eini borgarligari samgongu, og hesa hevur fókið nú valt.

Sterkur í Fólkinum

LÖGTINGSVALIÐ broytti ikki einans tingmannatal Javnaðarfloksins frá 8 til 7, soleiðis at flokksstyrkin vinknaði til aftur at kunna taka við í landsins stýri, men valið broytti eisini tingmannningina munandi.

FYRA av gomlu tingmanning Javnaðarfloksins verða ikki við í nýggja tinginum. Teimum nývaldu ynskja vit hjartaliga vælkominar og vænta okkum fullu arbeiðsmegi teirra.

TAÐ er við hugtyngslu vit noyðast at siga teimum fráfarnu farvæl og tøkk fyri væl úr hondum greitt verk. Summir teirra eru teirra millum sum longst hava sitið í tinginum og soleiðis høvdu nomið ein kunnleika, ið ikki hevði lítlan týðning fyri tingarbeiði, fyri lógarsmiði.

HVØRT Javnaðarflokkurin aftur kemur í landsstýri ella skal fara í andstöðu fer flokkurin at gera sítt til at Føroyar fáa eitt løgting sum til fremsta mál hevur at virka til frama fyri okkara fólk.

TEIMUM mongu sum gjørdur at flokkurin framvegis er stórur og stendur sterkur í fólkinum bera vit stóra tøkk, veljarum og floksarbeiðarum.

Havnar Arbeiðsmannafelag

Hevur eykaaðalfund í húsum felagsins í kvøld, mikukvøld 12/11 kl. 20.00.
Skrá: Keyp av húsum.

Nevndin

Holocaust

Nú fleyt «Holocaust» eisini inn í tær føroysku stovurnar úr sjónvarpinum.

Í mjúkum stólum og djúpum sofum sótu vit og hugdu at menniskjalagnum undir óndskapi av nasi-trælsrassum, ið veruleikanum einki mark settu sær, tá ið henda ómenniskansliga pinslusóttin av jødum og øðrum annarleidis hugsandi og við aðrari útsjónð fór fram.

Nú kom henda marra inn í stovurnar, hvar vit sótu heitt og fjálgt á feitu rassum okkara í mjúkum setri og hugdu við viðopnum gluggum — at hesum Ragnaroki — sum ikki var so ræðuliga óhugnaligt. Tann heimligi angin av goðum og hugnaligari samveru, skuldi ikki oyðileggjast. Holocaust var júst settur upp soleiðis

at at kykmyndirnar skuldu kunna floyma inn í eina stovu í Nólsoy, Havnini, Gøtu, Skipanesi o.s.fr. Tá ið komið verður at tvíuni, so er hetta ein salgsvara, sum jú skal njótast, sum skal brúkast, sum skal seljast, sum so mangt i okkara brúkaraparadisi.

Eg og tú ógvadust eitt sindur við, tá ið vit sóu hesa søgu á skerminum. Hetta var lítið í mun til hvat veruliga fór fram. Hetta gjørdist snøgt sagt til undirhald hjá tí tómskóltaða borgaraskapinum — mæð og tær! Undirhald av óndskapi — devulsettum nasi-bolmennum, ið kókaðu menniskjasalir upp í mursl (sundirkókað) við øllum tramans træl-rassa-sníldum, sum var íspunnid av einum gomlum kultur fólk — tyskarum!

Hetta skulu vit nýta sum undirhald, meðan vit halda hond um okkara feitu lendar og flesk vovnu vomb. Samtíðis rista vit við høvdu — sum sundaskulabørn og spyrja: «Kann hetta henda aftur?»

...Og meðan hesi orð verða skrivað hendir sama søgan um aftur og um aftur ymsa staðni á klóti. Huga teg bert eitt sindur um! Cambodja, Afghanistan, Iran, Suðuramerika, Suðurafrika o.s.fr. Her verða annarleidis hugsandi fortýgd og tind — á sama hátt sum jøðarnir. Hesi fólk eru «ein ógagnlig tungutala í tí politisku hólmgonguni» — eins og jøðarnir vóru tað.

Ófatuligt er, at vit — føroyingar kunnu nýta hetta til undirhald.

Um nú tær ringastu valdsgerðirnar vóru settar á skermin — tær ringastu pinslurnar vóru sýndar — tær somu pinslurnar, sum fara fram í dag í oman fyri nevndu londum...so høvdu fólk í oman fyri nevndu bygdum ikki sitið í fjálgu-stovu í djúpa-stóli og hugt at ótanga gerninginum...og tá var eingin filmur — Ragnaroksfilmur — seldur, og tá fór eingin peningur í lunnan hjá teimum amerikansku peningamonnum — kapitalistunum. Trúgvíð hvør, ið trúgva vil!

P. S. Tá henda sjónvarpsrøðin varð send í øðrum londum var sjónvarpsorðaskifti eftir sendingarnar. Spell at hetta ikki eisini var sent í Føroyum.

Frits Johannesen

Sjónvarpsfelagið í Havn

Einki ilt frá minari síðu at siga um sjónvarpsfelagið í Havn. Eg hyggi at teimum sendingum, sum mæð dæmar. Um ein sending kemur, sum eg ikki ætli mæð at hyggja at, so havi eg ein knøtt á tólinum, sum kann gera

skermin svartan.

Men eg havi eitt ynski: Tað koma sendingar, sum ein ætlar at siggja, men av eini ella aðrari orsök ikki hevur møguleika fyri at siggja.

Hvussu hevði verið at endursent nakrar av send-

ingunum?

Ikki allar sjálvandi, men t.d. kunnu limir skriva til felagið við uppskotum, hvat skal endursendast. Tær t.d. 5 sendingarnar í eini viku, sum fáa flest «atkvøður» skula so endursendast ein fastan

dag um vikuna t.d.

Eg trúgvi, at nógur høvdu verðið glað fyri hetta.

Hetta er sum nevnt eitt ynski.

Siggjari

Nógv fegnast um svimjihøllina!

Ja, nú er val í hondum, har hvørt blað og hvørt val-evni yvirganga hvørt annað í at skamroða sær sjálvum og hvussu herligt tað blivur, koma teir til. Hin vegin, verður alt brúkt, líkt og ólíkt at lasta mótpartin við, soleiðis er til hvørt val.

Tak nú bara Inga Mohr, fyrstvalda býráðslim í Havn. Tú opnar neyvan eitt blað, har hann ikki rópar vel meg, vel meg. Tá verður gott at vera her. Havnarfólk, tonk tykkum

væl um. Hvussu gott bleiv het, um hesin maður kom til fátíð? Tað er nú einaferð lættari at sita í andstöðu og bara finast at, tað klára nú tey flestu. Nú er tað svimjihøllin, hann brúkar, hon kom sanniliga væl við. Men Ingi Mohr, tú gloymur, at vit nú eru mong, sum gleða okkum at fáa eina góða höll, har vit kunna svymja bæði summar og vetur. Kom ikki og fortel um skúla-svimjihøllirnar vit hava, har er bara pláss fyri

nøkrum fáum útvaldum. Eg haldi ikki, at vit hava ráð at lata verða við at fáa ein góðan svimjihyl til ein so stóran bý sum Havnin er blivin og veksur dag frá dag. Og eg veit við síkkurheit, at vit øll, sum her búgva, verða glað fyri hana, tá hon er komin. Hvussu hart gingi ikki somu bylgjur tá S. M. S. kom? Hvør vildi í dag veri tað fyrriuttan?

Ein, ið nevnr seg Jógv-an Páll Háberg, skrivur í Dimmu og samanliknar

hann umstøðurnar her hjá okkum við tey í Iran. Nei, tað vónar ongín, at vit nakrantíð á ævini koma undir slik forhold, vit halda tað vera tað galið sum er, at fólkavaldir menn ganga og rava fullir í Havnagøtum í tíð og ótið, og sum í fyllskapi ikki smæðast at gera sinum landsmonnum fyriskommum bæði innan og uttanlands.

Eisini ein skattaborgari, ið hevur gildið sin skatt

Vágbingar vaknið!

Vit roknaðu ikki við, at skúlastjórinn fór at svara aftur, tí tað nyttar onki, hvussu hann forsvarar seg — allir Vágbingar kenna hann.

So leingi tú sigur «ja og amen» gongur alt, men so skjótt ein er móti honum, so er galið. Hvi arbeiðir skúlastjórinn ikki saman við Vágs skúlanevnd?

Ti limirnir eru færr fyri at siga teirra hugsan og ikki dansa eftir floytuni hjá skúlastjóranum.

Hann ætlar sær at rudda upp í Vágs býráð,

nei Jákup góði, royn heldur at fáa skil á næmingunum hjá tær.

Vit minnst øll, hvat tú lovaði yvir fyri Guðið og menniskjum í røðuni, tú helt, tá nýggi skúlin í Vági bleiv tikin í nýtslu.

Vit skilja ikki at «foreldur», sum fyrst skrivaðu í Oyggjatiðindi, skulu úttala seg so, sum tey gjørdur.

Men tit eiga æruna av allari skriviningi, sum kom í lag.

Framgangsmátin hjá skúlastjóranum er akkur-

at tann, hann brúkti móti blaðmanninum hjá Sosiálarinum. Nei, tit standa tykkum best við at tuga.

Av tí at vit eiga børn,

sum ganga í skúla, kunnu vit iki seta okkara navn undir.

Eisini foreldur

Minni íbuð

ynskist til leigu í Havn ella nærhendis.

P/f Setberg og Hansen
Ráðgev. verkfrøðingar
Orknoyarvegur
Telf. 14654